Escrit per Jordi Garcia & Quim Mundet
Dimecres, 25 de Setembre de 2002 01:23

Les Visiteurs

Un cop més el CE Gerunda envia els seus representants a la Catalunya Nord. I amb bona nota!!!

Aquesta ocasió es tractava d'un doble campionat a **Argelès sur Mer**, on sota el nom de **Jeux de l'Esperit**
, s'organitzava una sessió de
ràpides
el dissabte catorze de setembre i l'endemà una jornada de
semi-ràpides
.

En **Jordi Garcia** i en **Quim Mundet** del Gerunda, juntament amb en **Jaume Mundet** i **Maties Rodríguez**
del Salt i Girona, vàrem desplaçar-nos per la prova del dissabte per la tarda. Es tractava d'un grup únic de 52 jugadors, de nivell molt dispers, ja que englobava mestres i jugadors afeccionats. Alguns noms francament il·lustres!

En aquests desplaçaments, però, un es troba totalment desorientat, sense cap referència. Sense voler desmerèixer a ningú, queda clar que elos de 1.100-1.300 pertanyen a jugadors novells. Però, és molt un elo francés de 1.800? Són equivalents 2.000 punts? Sens dubte aquest és un altre debat ("unificació d'elos i a córrer?"), però l'experiència ens diu que, menys que mai, un no pot refiar-se'n.

En general la competició transcorregué amb els aires de social (aquell "estar en família") que caracteritza a aquestes proves de cap de setmana a l'altra banda del Pirineu: intervencions contínues de l'àrbitre amb comentaris superflus que les dificultats lingüístiques ens varen estalviar, "frenètica activitat" entre ronda i ronda per part de l'organització... Tot plegat semblava tret d'un anunci de Malibú: "*Me età etresaaaando*".

Ironies apart, alguna cosa tenen aquestes competicions que cada dos per tres ens escapem a jugar-les. Veure jugar a l'última ronda i en el primer taulell a en Jaume Mundet amb en **GM Christian Bauer**
és una bona raó.

En fi, la classificació final fou la que adjuntem:

1er.GM Christian Bauer
2on.MI Emmanuel Bricard

3er. GM Andrei Shchekachev
4art.GM Vladimir Lazarev
5è. GM Eric Priè
6è. Jaume Mundet
...
18è. **Jordi Garcia**
21è. **Quim Mundet**
31è. Maties Rodríguez
...

...fins a 52 jugadors.

Campionat de Semi-ràpides

El campionat de semiràpides es jugava tot el diumenge. Eren 8 rondes a 20 minuts per barba, i comptava amb la participació d'un total de 84 participants, forces més que en el campionat de ràpides. I no és d'estranyar si tenim en compte la important quantitat de diners en premis que repartia aquest campionat: 2615 € !

Els "visitants" érems aquesta vegada en **Carles Serra** i en **Jordi Garcia** del Gerunda, i en Maties Rodríguez del Salt i Girona. Meritòria fou l'actuació del que escriu, amb 6 punts de 8 partides, perdent només contra GM Christian Bauer i quedant en cinquena posició final guanyant un sempre suculent premi de 75€. En Carles quedaria primer del seu tram, guanyant també un bon pessic.

La classificació fou la següent:

1er.MI Emmanuel Bricard
2on.GM Christian Bauer
3è. GM Eric Priè
4art. GM Andrei Shchekachev
5è. **Jordi Garcia**
6è. Karelle Bolon
7è.GMF Anda Safranska
8è.GM Vladimir Lazarev
...
15è. **Carles Serra**
43è. Maties Rodríguez
...

... fins a 84 jugadors.

Cal dir que, deixant de banda la troupe de ge-emes i eme-iis que solen aterrar en aquests campionats per tal de depredar salvatjement els primers premis, la sensació que ens dóna és que en aquests campionats de la Catalunya Nord el nivell de la resta de participants, tot i ser important, aparenta ser quelcom inferior al nivell que tenim a la nostra província. Òbviament no podem afirmar una cosa així havent assistit només a dos o tres campionats de ràpides d'estiu, però és un dels feelings que hem tingut més d'un dels que ens hem deixat caure recentment per aquells topants. Serà potser que nosaltres soms molt bons?!

Fou de destacar l'ambient que es visqué en l'entrega de premis. Hi havia premis per categories en 11 trams, i cada tram repartia tres premis en metàl.lic, tot això apart dels 10 primers premis de la general. Amb aquestes xifres es pot afirmar que la meitat dels jugadors obtingueren un premi o altre, i un a un desfilaven cap a la taula arbitral entre gran quantitat d'aplaudiments i

"visques" de la gent. Hi hagueren obsequis pels guanyadors més menuts com ara bosses d'anar al col·legi, i com a colofó tots els participants tinguérem una ampolla de vi negre de regal. "*Magnifique!*"

I per acabar fer notar l'agradable que és veure que en aquestes terres que en un temps passat, fa moltes llunes, fou nostre de ple dret, encara s'hi continua parlant la nostra llengua. Alguns l'aprenen i la fan seva com qui fa seu l'esmorzar de cada dia. I d'altres, els més grans, el recorden gràcies als seus pares, i aquests ho feren gràcies als seus, i alguns fins i tot perquè tenen els seus orígens a l'altra banda de la frontera i emigraren quan foren petits, sense saber què s'hi trobarien a la veïna França.

Quan enceti l'ampolla de vi la primera copa serà un brindis per tots ells. Salut!

Fins a la pròxima!